capite ipatoris erat scriptū q̃ misere fūt q̃ variāt a via veritatis Et alij dicit. Cesark ipio. i. ipiū dñi nri ihu xpi cit nīa custodiaa domj sepit na-

De revocatiōe peccatrick aīe: i exiliū satisfactiōis misse.

Capitulū Quiq̃gesimū quintū.

Rex q̃dā nobilis: quēdā filium formosū. sapiētissimū strēnuissimū grōsū. a morosū habebat Et q̃tuor filias habuit q̃q̃ noīa hj erāt: Justitia. veritas. mia a pax Rex iste voluit filio suo vnico spōsā trādē Destiauit nūciū p vgine q̃ esset decora Tādē iuenit filiā regis iherusalez pulchrā valde q̃ ē tradita filio suo. q̃ eā miro mō dilexit. Filius iste quēdā suū hēbat a ex magna ofidētia vnū ducatū ad custodiēdū ei trādidit Ipse vo pditor seduxit spōsā dñi sui ac violauit ac ducatū deuastauit Filius cū de adulterio vxoris audisset otristatus ē valde a dimisit eā a dedit ei libellū repudij a puauit eam oī honore suo Ipa sic puata ad magnaz egestatē puenit itātū q̃ q̃si desperata hinciñ ābulabat a panē suū mendicabat. Hoc audiēs spōsus ei misertus est ei: nūciū ad eā misit q̃ eā revocaret a ei diceret. Veni dnā ad dñm tuū securē: noli timere Illa vero rēnuit a dixit. Dic dño meo Ad eū venirē libēter: hj non possū. Si q̃rat dñs meus q̃ re ṫcuso. dic ei q̃ lex ē talis. Si vir vxorē habuerit. a fornicata fuerit cū altero dabit ille ei libellū repudij. a nō reuertet ad eū vltr̃ Ego vo iā libellū repudij recepi q̃ fornicatōnē commisi ideo redire non potero ad eū. Ait nūcius. Dominus meus est vltra legem exq̃ legē ostituit. a ideo exq̃ misertus ē tui secure ad eū venire poteris. At illa. Quale signū dabit ipse mihi q̃ secure ad eū venire potero. Si tm istud ostēderet securā esse videlicet q̃ vīret dilectus meus ad me osculet q̃ me osculo oris sui. tūc sū secura q̃ rēcepit me in gratiā suā. Dñs cū p nuciū hēc audisset filiū sup hēc habebat cū oibz satrapis curie sue a regni. Tandem ofultū ē vt mitteret viz sapiētē p ea vt reduceret eā. Et nō ē inuētus vnus in toto regno q̃ se de hac re intromittēre vellet Vir eius cū hēc audisset ad eā nūcium destinauit q̃ diceret. Quid facia tibi? Nō ē inuētus aliqs q̃ te vellet ad me reducere. Illa hēc audiēs: fleuit amare q̃ nō est inuētus q̃ eā reduceret Vir eius cū audisset de eius lamētatiōe: prexit ad patrē suū a ait Dñe mi si vobis placet ego ibo ad spōsā meā a a miseia a dolore suo liberabo eā ad placitū vestrū reducam. Ait pater. Vade in fortitudine tua a ēduc eā Tūc misit nūciū ad eā q̃ ei diceret Jā gaude q̃ ecce ego vēio ad te a reducam te. Soror senior. s. iustia cū hoc audisset processit āte regē. a ait Dñe: iustus est a rectū iudicāū vīz Ego sū iustitia filia vīa recte iudicastis illā mētrīcē vt āplius nō esset spōsa fratis mei a ei libellū repudij dedistis iustitiāq̃ teneatis Et si ō iustitiā optatus fuerit: dico vobis nō ēo filia vestra iustitia. Hijs dictis venit secūda soror. s. veritas a ait. Dat mi veraciter illā mētrīcē iudicastis. q̃ nubile fratris nri p adulteriū violauit. Si eā velitis reducere facitis ō veritatē. a si sic sine dubio nō ero filia vestra veritas. Hec audiēs tcia soror. s. misericordia veīt ad patrē a ait Dñe: ego sū misericordia filia tua Fac q̃ misericordiā cū peccatrice q̃ deliquit Qia p cōmisso multū dolet. a si ei misericordiam nō feceris: nō ero misericordia filia tua Quāta soror. s. pax cū audisset tantā discordiam inter sorores: totā terrā voluit derelinquē et fugā petijt. Hoc facto iustitia a veitas exhibuerunt gladium et regi tradiderunt dicentes Domine ecce gladius iustitie ad occidendum illam meretricem que nos a fratrem nostrum ofundit Misericordia hoc videns: gladium a manibus earum arripuit et ait Satis diu regnastis. a vestram voluntatem obtinuistis. modo tempus est vt ex

audiat a patre meo Ego sum filia sua
sicut a vos. Respondit iustitia. Vere e
multo tempe regnauimꝰ a adhuc vo
tumꝰ regnare Veruntamen exq̃ inter nos
e tanta discordia voceꝫ frater noster q̃ sa
gax e in omib̃z a inter nos iudicet. Et sic
factum e. Filiꝰ vero cum venisset a audisset
altricationes inter eas. quo iustitia et
veritas ex vna parte vindicta petierunt
mia veniam: ait Karissime sorores pp̃t
vestram discordiam soror nra a pte nro
p dilecta. s. pax totum regnum dimisit.
Ut nullo modo volo pati qꝫ p sponsa mea
adultera patꝰ sum pati supplicia. Ait
iustitia Si ut fecerit tibi ꝑdicere non po
ssumꝰ Dixit q̃ ad miam Tu laboras p
sponsa mea vt reducat. Si vero ea re
ducam a iterꝫ formicata fuerit iterdis ite
rato p ea interceder. At illa. Non. misi pe
mittere Audiens ut filiꝰ pace sorore su
am reduxit a fecit sorores adinuicem osculari.
Fca concordia filiꝰ de regꝰ descendit
a bellum p sponsa sua dedit a ea cum omni
honore ad regnum pus sui reduxit. Et
sic ambo in pace vita finiuerunt.

Expositio siue Moralizatio. ·:·

Karissimi rex iste e pr̃ celestis: fi
liꝰ tam sapiens e dns nr̃ Jhs xps.
sponsa tam pulchra est aia ad dei simili
tudinem creata. quam soror iustitia
veritas mia a pax Anima cum suo dno
a cum diabolo adulterata e qn̄ ei osen
sit a ideo ea dns suus dimisit. Post
ut pius sponsus dedit ei libellum repudij
a dimisit ea. a puauit ea omni honore
suo in q̃ erat ostituta sup opa manuum
domini. sic ait psalmista. Omia subie
cisti sub pedib̃z eiꝰ Dedit etiam ei duca
tum a paradisum illum etiam ab ea abstu
lit a in miseriam huiꝰ mundi posuit.
Vnde dixit Jn sudore vultꝰ tui vesceris
pane tuo. Vnde bernardꝰ oquit a di
cit. Memento nobilitatis tue. puderat
deiectonis tue. Ipse vero dns misertus
sponse sue misit ad ea nuncium q̃ reuoca
ret ea a diceret. Eleuare eleuare osurge
osurge iherusalem solue vincula col
li tui captiua filia spon. Illa vero ven
nuit venire: a dixit. Dne liceat redire
ut non possum. Quare? Ora tu dixisti p
Jeremiam. Si vir habuerit vxorem a ill
a formicata fuerit cum altero: dabit illi
vir ille libellum repudij a non reuertetur
ad eum vltra. Ergo non audeo reuti ad
te Ord q̃ faciam? Tua sunt verba q̃ iustꝰ
es a iuste iudicas omia. Quomo q̃ ad te
redire potero? Rndit dns p psa. pphe
tam Nunqd abbreuiata est manꝰ mea
vt saluare nequeam? Absit Sz sicut di
xi p ezech. In qcumq̃z hora pcctor ingemu
erit: omnis iniqtatum eiꝰ non recordabor
Et lz formicata sis tn ad me reuertere
a ego recipiam te. Vt dr in catic. Reuterte
reuterte sunamit. ttt. Reuterte reconci
liando te deo pri. reuterte reconciliando te
dei filio. reuterte reconciliando te spusco
reuterte reconciliando te agent: qꝫ osor
tium tu p diuisti Illa rndit Quid signum
m dab q̃ recipias me Ait dns Pete ti
bi signum a deo tuo in profundo inferni siue
in excelsum supra At illa dixit Non pe
tam sed veniat dilectus meus ad me
et osculet me osculo oris sui vt sim
secura q̃ me in gratia sua recipiat. Cui
dns. Si mulier oblita fuerit infantuli
sui ego nunqꝫ tui obliuiscar Ego cogi
to cogitacones pacis a non afflictonis a non
ostitum deo Dns vero habuit ostilium secre
tum cum tota curia celesti quem mitteret p
libacone sponse sue Et neqꝫ inter angelos
neqꝫ inter homines inuenit aliquem q̃ velit
posset ut q̃ dignꝰ esset sponsam suam re
dimere. Angelꝰ dicebat. Ego libere odi
onis sum illa fuit. Quare ego deformꝫ
conditionem meam? Homo dicebat Non sum
dignꝰ pati p sponsa tua. qꝫ homo sum peccor
Hoc videns dns misit ad sponsam suam
dicens. Quid faciam. qꝫ non est qui ve
lit aut q̃ possit te saluare Illa ut audi
ens fleuit qꝫ neqꝫ in celo neqꝫ in terr
a aliquis inuentus est qui eam libe
raret. Pater vero misericordiarꝫ a deꝰ
totiꝰ consolationis osolabatur eam di
cens. Iherusalem sponsa mea. ciuitas
mea noli sic flere qꝫ cito veniet salus
tua. Quare merore osumeris? Nunqꝫ
ositiariꝰ non adest tibi Quia inouauit
te dolor. saluet te a liberet te. noli ti

mere. Surrexit g̃ filius ante patrẽ et
dixit. Ecce ego paratus sum p sponsa
mea pati. Ego feci feriã ego portaui
ego saluaui. Cui pr̃. Vade in hac for-
titudine tua a libera filiã meã spõsa;
tuã de carcere madian ꝗ est dyaboli.
Hec audiens iustitia: allegauit cõtr̃
frẽm suũ. supuenit veritas et tenuit
cũ iustitia. ꝗ mia cũ fratre suo tenuit
Et pax quarta sororꝰ fugit. qr ñ erat
pax int̃ deũ et hõies; Justitia dicebat
mie. Reg̃ re volo. qr dicit salomõ Jm
mõrtis ẽ iustitia a ꝑpetua. Vñ ius in
eũ nulla p̃scriptio includit. Diuturni-
tas tpis nõ attenuat ꝗ potius cõfir-
mat. Rñdit mia. Vere ẽ q̃ ĩmõrtis es
a ꝑpetua. ꝗ in futuro: nõ mõ. Ego vo-
lo p ea intercedere. qr pniam iã agit
Et sicut tu es filia p̃ris mei iustitia:
sic ego sũ filia mia. Et ideo ratio di-
ctat vt me audiat sicut a te. Vides g̃
filiꝰ sapiẽs istã discordiã int̃ sororꝰ
dixit iustitie. Paratꝰ sũ tibi satisfacẽ
vt p̃ualeat oratio mie. Ait iustitia.
Mihi placet. ꝗ vellẽ scire quõ. Ait fi-
lius. Incarnari volo a naturã hũa-
nã assumere. Nunq̃d hoc sufficit. Et
dixit filia iustitia. Non. Dixit filius.
Circũcidi volo. famẽ a sitim pati. tẽp-
tai. tristari. tediũ pati. sanguineum
sudorẽ stillare. Nũq̃d ꝗ tibi sufficiũt
Et rñdit illa q̃ non. Dixit filius iusti-
tie. Volo colaphis cedi. a alaphis fla-
gellari. volo cõspui. deridi ac derelin-
quia despiciꝯ. Nunq̃d ꝗ tibi suffici-
ũt. Respondit iustitia. Non. Crucem
volo portare. a manibꝰ a pedibꝰ pfo-
raria ligari. Nunq̃d ꝗ tibi sufficiunt
Et illa. Non. Aceto potari volo totũ
sanguinem exhauriri a in cruce mori-
mortuꝰ lancea perforari latus. deinde
a mortuis resurgere celũ ascendere lo-
cũ sponse mee ꝑparare. Nũq̃d ꝗ tibi
sufficiũt. Et illa. O bone frater vt vi-
deo a sedm q̃ audio: plus diligis spõ-
sam tuã quã teipsũ. Jam que dixisti
sufficiũt. Tunc filius dixit ad miam
Si omnia ista q̃ dixi a q̃ in corde meo
posui fecero: a sponsa mea ista cõtẽp-
serit: nunq̃d iterũ p me interpellabit.
Et illa. Non misi egerit pniam. Qui
ait. Mihi bene placet. Quotiens hõ
peccauerit si pnia; post ꝗ egerit mia;
sup eũ habebo. Hijs dictis fecit soro-
res vocari. s. iustitiã. veritatẽ. miseri-
cordiã a pacem a osculate sũt adinui-
cem Tũc filius oia pmissa adimple-
uit a regna celestia ei dedit. Vñ ber-
nhardus exatãs sponsã ad cõsiderã
dum grãm sibi a dño impensã: dicit
Vide o sponsa in cruce sponsu; tuũ ca
pite inclinatũ ad osculu; . manuum
extensionẽ ad amplexus. lateris ap
tionẽ ad effectũ. totius corporis expo
sitionẽ ad contẽptũ. Hausit igitur de
proprio sanguine suo a obtulit patri
suo munꝰ pro dulcissima sponsa sua
Suscipies ergo pr̃ celestis p̃clar mu-
nus de manu filij p qꝫ saluati sumꝰ
ad vitã eternã. Ad quã ꝯ.

De meoria mortis Cl vi.

Vidã princeps cãt qui multũ
delectabat venari. Accidit se-
mel q̃ cum ad venandum perrexisset
casu mercator q̃dã per candẽviã secu
tꝰ ẽ. Videsq̃ principẽ formosũ gratio-
sũ vestimẽtis preciosis indutũ ait in
corde suo. O dñe deꝰ: hõ iste multũ ti-
bi tenet. ecce q̃ formosus ẽ a strẽnuꝰ
a gratiosus. a oẽs q̃ sũt in eius cõi-
tatu honeste sũt induti. Hijs cogita-
tis dixit vni ex familia pricipis. Dic
m̃ kr̃ne: dñs vester q̃lis ẽ. Qui ait Est
dñs multarũ terrarũ a potens valde
in auro a argẽto a familia Ait mer-
cator. Multũ tenet ipe deo. Formo-
sus est a sapiens inter omnes quos
vnq̃ vidi. Ille hoc audiens occulte
oia ẽba mercatorꝯ dño suo narrauit
Dñs vero circa horã vespertinã cũ do-
mũ rediret mercatorẽ rogauit vt se-
cũ pnoctaret. Ille ꝫ ꝗ nõ audebat re-
sistere. Cũ pricipe ad ciuitatẽ prexit.
Cũ vero castꝫ cꝯitrasꝫ tot diuitias
tot pulchras camẽas auro depictas
vidit: q̃ valde admirabat Cũ ãt hora
cenandi adesꝫ: princeps mercatorem